

La llei com a ariet

A punt d'acabar la legislatura Mariano Rajoy ha marcat una manera pròpia de governar. Suau en les formes i les declaracions, incompetent per abordar els grans problemes i extremadament agressiva amb la discrepància. El líder del Partit Popular ha portat la llei al límit per anul·lar les conductes que l'incomoden o per intentar liquidar els seus rivals polítics. Una actitud que explica, per exemple, l'aprovació la llei orgànica de protecció de la seguretat ciutadana, un eufemisme insuportable per retallar llibertats i drets públics, molt més coneguda com la llei mordassa. Aquest text pretesament legal ha estat criticat, no només per l'oposició, sinó també per la premsa estrangera més moderada i influent. El darrer episodi d'instrumentalització de la legislació ha estat la iniciativa que dota el Tribunal Constitucional, una instància interpretativa, de poders coactius.

El president del Govern espanyol ha fet servir al llarg de tots aquests quatre anys la llei com a ariet. Ha investit els que no pensen com ell amb tots els recursos que li permeten els procediments legals i els ha desbordats. Les anomalies que han acompanyat tot l'episodi de la querella contra Artur Mas, Joana Ortega i Irene Rigau en són una constatació colpidora. L'actitud inicial de la junta de fiscals de sala del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, la reunió que el fiscal general de l'Estat va forçar a Madrid i la mateixa dimissió posterior d'Eduardo Torres-Dulce evidencien unes gravíssimes distorsions, una intervenció gens simulada per part del poder executiu. El cas qüestiona la divisió de poders a Espanya, pedra angular d'un Estat de dret. Aquells que es passen el dia apel·lant a la llei i invocant la Constitució com a dogma de fe són els mateixos que les forcen, les manipulen i les aprofiten per resoldre conflictes polítics.

Tota aquesta mala manera de fer ha portat el president de la Generalitat, l'ex-vice-presidenta del Govern i la consellera d'Educació davant el jutge d'instrucció com a querellats. En la part acusatòria el fiscal de l'Estat, que ja sabem com hi ha arribat, i el parasindicat Manos Limpias, una autèntica anomalia democràtica que només es pot entendre en un Estat que mai ha resolt del tot els seus deures amb la passada dictadura. El judici contra Mas, Ortega i Ridau constitueix el llindar que separa definitivament la Catalunya autònoma de la sobirana. Un llindar que els representants del poble de Catalunya traspassaran el dia que finalment concretin el primer gran punt de transgressió democràtica. Un punt que han propiciat el bloqueig i les agressions del pitjor Govern que ha patit l'Espanya mal dita constitucional.

46

18

62

66

42

La Galeria

73 LITERATURA

Entrevista a Biel Mesquida

74 LITERATURA

Drames reconstituents

Francesc Calafat

75 MÓN EDITORIAL

76 CINEMA

Sitges, la caverna de Plató

Àlex Gorina

77 TELEVISIÓ

Reinici

Toni de la Torre

78 TEATRE

Parelles imperfectes

Francesc Foguet i Boreu

79 ART

Reestructuració

Ricard Mas Peinado

80 ART

Art de postguerra

Francesc Fontbona

81 GASTRONOMIA

La cabra, carn i formatges

Jaume Fàbrega

Disseny: Ana Vanesa Prieto

Disseny de la capçalera: Toni Payà

Disseny de la portada: Toni Payà

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

Subscripcions: Maria Josep Cánovas

Administració: Pilar Martí

Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.